

3. Дем'яненко Л. Перспективи медичної реформи: аналіз на основі показників Держбюджету-2020 [Електронний ресурс] /Л.Дем'яненко // «Стратегія-2020» практика суспільних перетворень. 2019. № 103(156). С.7-13.Режим доступу: http://nbuviap.gov.ua/images/praktuka_susp_peretvoren/2019/103.pdf.
4. Закон України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві» від 07 липня 2011 р. № 3612-VI // ВВР, 2012 р., № 12, / № 12-13 /. - С. 552.
5. Ігнат'єва Г. Ф. Стандартизація медичної допомоги як фактор соціалізації державних управлінських послуг [Ел.ресурс] /Г.Ф. Ігнат'єва. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej6/txts/07igfsas.htm>.
6. Карамішев Д.В. Програмно-цільовий підхід до реалізації державної політики у галузі охорони здоров'я / Д.В. Карамішев // Університетські наукові записки : часоп. Хмельниц. Ун-ту упр. та права. – 2006. - №1. – С. 279-284.
7. Ковальчук Л. Я. Проблеми кадрового забезпечення первинної ланки охорони здоров'я та можливі шляхи їх вирішення / Л. Я. Ковальчук // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. - 2012. - № 2. - С. 30-35.

УДК 353:330.34

Габрійчук Я.В.

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр, Вінницький державний педагогічний університет імені М.Коцюбинського

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Однією із найважливіших складових політики в Україні є державна регіональна політика, яка має свої відмінності в кожній області країни.

Відповідно, постало питання про діяльність регіональної політики у Вінницькій області.

Метою статті є аналіз державної регіональної політики Вінницької області. Основу даного дослідження складають статистичні дані діяльності: промислового виробництва, зовнішньоторговельна діяльність, географічна структура експорту та імпорту, інвестиційна діяльність, податкові надходження, заробітна плата, розрахунок за енергоносії, торгівля та сфера послуг та інше.

Промислове виробництво Вінницької області складає такі результати: Індекс промислової продукції за січень-лютий 2021 року у порівнянні з відповідним періодом Минулого року ставити 95,1%. За індексом промислового виробництва среди регіонів України область займає 16 місце (по Україні - 95,8%).

За січень-лютий 2021 року область займає Перше місце за ОБСЯГИ виробництва валової продукції сільського господарства та на 1 особу, за виробництву м'яса, по чісельності поголів'я ВРХ та птиці. Друге місце - за виробництву молока, чісельності наявний поголів'я корів.

За даними моніторингу у 2020 році започаткували діяльність 8725 новостворених суб'єктів господарювання, що на 25,8% менше ніж у 2019 році, із яких 996 – юридичних осіб (на 25,3% менше) та 7729 – фізичних осіб-підприємців (на 25,9% менше).[1];

Вінницька область має результати і в зовнішній торгівлі, тобто обсяги експорту товарів області у січні 2021р. становили 63,0 млн дол. США, а імпорту – 39,2 млн дол. Порівняно із січнем 2020 року експорт зменшився на 64,1% (на 112,5 млн дол.), а імпорт збільшився на 13,0% (на 4,5 млн дол.). Баланс зовнішньої торгівлі стабільно продовжує залишатись позитивним і становить 23,9 млн дол.[1];

Щодо інвестиційної діяльності, то обсяг виробленої будівельної продукції в області в січні 2021 року становив 96,8 млн грн (*13 місце серед регіонів України*).

Індекс будівельної продукції в січні 2021 р. порівняно із відповідним періодом 2020 р. становив 44,4% (24 місце серед регіонів України).

Протягом січня-лютого 2021 року на території Вінницької області реалізовано 5 інвестиційних проєктів загальною вартістю близько 200 млн грн та створено 53 нових робочих місця.[1];

Загалом, у 2021 році приватними інвесторами на території Вінницької області планується реалізувати 90 інвестиційних проєктів на загальну суму близько 2,73 млрд грн, а це – 470 нових робочих місць.[1];

На мою думку переглянувши інформацію про діяльність роботу господарського можна зробити висновок, що він працює досить ефективно дивлячись на те, що За січень-вересень 2020 року фінансовий результат до оподаткування великих та середніх підприємств області становив 265,8 млн грн прибутку, що майже в 14,7 рази менше (за січень-вересень 2019 року було отримано прибуток в сумі 3629,3 млн грн).[2];

Із прибутковим фінансовим результатом спрацювали 69% (-4,5 в.п.) підприємств, обсяг їх прибутку складає 3128,4 млн грн і в порівнянні з відповідним періодом 2019 року зменшився на 31,8% або на 1458,7 млн грн.

Вінницька область має досить вагомі податкові надходження для казни країни. Відповідно до даних Головного управління Державної казначейської служби України у Вінницькій області, надходження до Зведеного бюджету області, з врахуванням платежів, які адмініструє Головне управління Державної податкової служби у Вінницькій області і Подільська митниця Держмитслужби, та надходжень інших міністерств і відомств, за січень-лютий 2021 року в порівнянні з аналогічним періодом 2020 року зросли на 3,9% або на 138,5 млн грн і становлять 3688,6 млн грн. В тому числі надходження до Державного бюджету склали 2031,2 млн грн, їх обсяг збільшився на 6,2% або на 119,1 млн грн.[2];

Заробітня плата в області у січні 2021 року продовжувалась позитивна тенденція щодо зростання рівня заробітної плати як у області, так і по Україні в цілому.[1];

Індекс реальної заробітної плати за січень 2021 року до відповідного періоду 2020 року становив 109,4% (в середньому по Україні – 108,3%). За індексом реальної заробітної плати за звітний період область займає 12 місце в рейтингу регіонів України.[1];

В промисловості середньомісячна заробітна плата за січень 2021 року становить – 12308,73 грн (зросла на 2,0% та на 14,5% перевищує середній рівень по економіці області).[1];

Станом на 1 березня 2021 року загальна сума заборгованості із заробітної плати на 34 підприємствах області зменшилась на 3215,9 тис. грн або на 13,8% порівняно із станом на 01.02.2021 року і становить 20076,0 тис. грн.[1];

Дослідивши загальну статистику державної регіональної політики Вінницької області можна сказати, що область приносить досить непоганий результат для казни держави. Життя на цій місцевості є досить непоганим порівняно із іншими областями, що є добре для нас, як жителів області.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. <http://vin.gov.ua/invest/rehionalni-prohramy-rozvytku/622-stratehiia-zbalansovanoho-rehionalnoho-rozvytku-vinnytskoi-oblasti-na-period-do-2027-roku>
2. <https://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/derzhavna-rehionalna-polityka/strategichne-planuvannya-regionalnogo-rozvitku/regionalni-strategiyi-rozvytku-na-period-do-2027-roku/strategiyazbalansovanogo-regionalnogo-rozvytku-vinnyczkoyi-oblasti-na-period-do-2027-roku/>

Грушко А.В.

здобувач ступеня вищої освіти магістр

Вінницький державний педагогічний університет імені М.Коцюбинського

КОМПЕТЕНЦІЇ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ВЗАЄМОДІЯ ТА ВЗАЄМОКОНТРОЛЬ

Проблеми взаємодії держави і суспільства мають давню історію. Ще Арістотель відзначав, що справжнє громадянство, а, отже, і складене з громадян співтовариство існує тільки там, де верховна влада діє на користь загального блага, тобто в правильних державах. Суспільною практикою доведено, що ігнорування або приниження впливу влади та соціальних умов існування на природу людини суперечить результатам її життєдіяльності. Влада та встановленні за її допомогою соціальні порядки можуть сприяти, з одного боку, вихованню моральності людини, а з іншого – деградації особистості. В залежності від наявного політичного режиму особистість може виступати більшою мірою суб`єктом або об`єктом влади.

Бути суб`єктом влади, її свідомим провідником можливо лише в демократичних суспільствах, де домінують права і свободи особи, наявні можливості для участі особи у функціонуванні громадянського суспільства. Реалізація зазначених можливостей залежати від самої особистості, її органічної потреби здійснювати свою політичну діяльність. Для цього потрібні не лише умови гармонійної взаємодії людини і влади, а й відповідна підготовка людини, формування якої відбувається завдяки процесу політичної соціалізації особи засвоєння індивідом демократичних стандартів поведінки, соціальних норм і традицій співжиття певного суспільства, що є для нього життєвим середовищем. Засвоївши відповідні норми та цінності, особистості мають стати свідомими суб`єктами влади і в такий спосіб здатні забезпечувати постійне вдосконалення владної діяльності в своїх інтересах [1; С.7].

Як зазначає М. Козюбра, в Україні спостерігається нібито певний